

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

IV. ÚS 472/2024-30

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Libora Duřu a sudcov Ladislava Duditřa a Rastislava Kařřáka (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky ██████████ ██████████ ██████████ ██████████ zastúpenej HAVRILLA & Co. s.r.o., Námestie Martina Benku 2, Bratislava, proti postupu Mestského súdu Bratislava IV v konaní vedenom pod sp. zn. B3-12Cpr/24/2021 (pôvodne Okresného súdu Bratislava III v konaní vedenom pod sp. zn. 12Cpr/24/2021) takto

r o z h o d o l :

- Postupom Mestského súdu Bratislava IV v konaní vedenom pod sp. zn. B3-12Cpr/24/2021 (pôvodne Okresného súdu Bratislava III v konaní vedenom pod sp. zn. 12Cpr/24/2021) **bolo porušené** základné právo sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prietřahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a jej právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.
- Mestskému súdu Bratislava IV **p r i k a z u j e** v konaní sp. zn. B3-12Cpr/24/2021 konať bez zbytočných prietřahov.
- Sťažovateľke **p r i z n á v a** finančné zadosťučinenie **1 500 eur**, ktoré **j e** Mestský súd Bratislava IV **p o v i n n ý** vyplatiť jej do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.
- Mestský súd Bratislava IV **j e p o v i n n ý** nahradiť sťažovateľke trovy konania **1 070,94 eur** a zaplatiť ich jej právnemu zástupcovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.
- Vo zvyšnej časti ústavnej sťažnosti **n e v y h o v u j e**.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľky a skutkový stav veci

- Sťažovateľka sa ústavnou sťažnosťou doručenou Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) 11. septembra 2024 a prijatou na ďalšie konanie uznesením ústavného

súdu č. k. IV. ÚS 472/2024-14 z 24. septembra 2024 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Mestského súdu Bratislava IV (ďalej aj „mestský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. B3-12Cpr/24/2021 (ďalej aj „napadnuté konanie“) [pôvodne Okresného súdu Bratislava III (ďalej aj „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 12Cpr/24/2021]. Zároveň sa domáha priznania primeraného finančného zadosťučinenia v sume 10 000 eur.

2. Z obsahu ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľka v napadnutom konaní vystupuje v procesnom postavení žalobkyne v spore o určenie neplatnosti skončenia pracovného pomeru a o náhradu mzdy voči žalovanému Centru sociálnych služieb Pod Karpatmi, Hrnčiarska 37, Pezinok, IČO 31 770 398 (ďalej len „žalovaný“). K priebehu napadnutého konania sťažovateľka uviedla, že všetky doteraz nariadené pojednávania boli zrušené. Konkrétne poukázala na to, že prvé pojednanie bolo nariadené na 25. máj 2022, avšak k jeho zrušeniu došlo s poukazom na zdravotný stav zákonnej sudkyne. Aj následne došlo k zrušeniu v poradí druhého pojednávania nariadeného na 13. január 2023, a to v dôsledku zmeny v osobe zákonného sudcu. Ani v poradí tretie pojednanie nariadené na 20. marec 2023 sa nekonalo, tentokrát z dôvodu akceptovania žiadosti žalovaného o jeho odročenie. Následne v dôsledku žiadosti sťažovateľky došlo k odročeniu pojednávania nariadeného na 10. máj 2023.

3. Sťažovateľka doplnila, že aj pojednanie nariadené na 12. október 2023 bolo odročené, pričom 3. októbra 2023 jej bolo mestským súdom doručené potvrdenie o zmene zákonného sudcu, na čo následne počas dlhšieho časového úseku nedošlo k žiadnemu konaniu zo strany súdu. Preto 23. júla 2024 podala sťažnosť na prietahy na mestskom súde, ktorý ju vyhodnotil ako dôvodnú. Zároveň zo strany mestského súdu došlo k nariadeniu pojednávania na 24. október 2024.

II.

Argumentácia sťažovateľky

4. Sťažovateľka vo vzťahu k napadnutému konaniu namieta primárne nečinnosť mestského súdu (resp. pred ním aj okresného súdu). Argumentuje tým, že zo strany súdu (okresného aj mestského) došlo k opakovaným obdobiam úplnej nečinnosti, zároveň mu vyčíta aj neefektívny a nesústreďený postup. Zdôraznila, že v priebehu napadnutého konania za obdobie približne 3 rokov nebolo uskutočnené ani jedno pojednanie a nebola k veci vypočutá. Pozornosť ústavného súdu upriamila aj na predmet sporu (pracovnoprávny spor) a na jeho dôležitosť pre sťažovateľku s poukazom na to, že to má dopad aj na jej finančnú situáciu.

III.

Vyjadrenie mestského súdu, replika sťažovateľky a prehľad procesných úkonov

III.1. Vyjadrenie mestského súdu:

5. Mestský súd vo svojom vyjadrení (podanom prostredníctvom zákonného sudcu) sp. zn. 1SprV/729/2024 doručenom ústavnému súdu 21. októbra 2024 okrem zhrnutia doterajšieho priebehu napadnutého konania v podstatnom uviedol, že v napadnutom konaní (pokiaľ ide o jeho

predmet) je spornou otázkou určenia platnosti okamžitého skončenia pracovného pomeru sťažovateľky, že z hľadiska skutkového aj právneho ide o náročný predmet sporu. Doplnil, že podaná žaloba (spolu s prílohami) je v rozsahu 42 strán. Tvrdenie sťažovateľky o právnej a faktickej jednoduchosti veci preto považuje za účelové a sporové konania o určenie neplatnosti skončenia pracovného pomeru považuje za jedny z najzložitejších. Poukázal na to, že predmetná vec mu ako (novému) zákonnému sudcovi bola pridelená 23. decembra 2022 a fyzicky mu bola predložená 4. januára 2023 (6 dní pred pojednávaním nariadeným na 13. január 2023), pričom v tomto období mu bolo v priebehu niekoľkých dní pridelených spolu viac ako 200 ďalších nerozhodnutých vecí v rôznych štádiách konania. Pre nedostatok času na prípravu pred pojednávaním tak bolo pojednávanie nariadené na 13. január 2023 zrušené (resp. nový termín bol nariadený na 20. marec 2023). Ďalej uviedol, že po odročení (na žiadosť sťažovateľky) pojednávania nariadeného na 10. máj 2023 nedošlo k určeniu nového termínu pojednávania z dôvodu, že bezprostredne nasledoval administratívne a časovo náročný proces spojený s implementáciou novej súdnej mapy a sťahovaním celého súdneho oddelenia do inej budovy, pričom spis bol následne zákonnému sudcovi na nariadenie pojednávania opäť predložený v auguste 2023. Dodal, že z dôvodu veľkého množstva iných spisov predložených mu na nariadenie pojednávania bolo v napadnutom konaní nariadené pojednávanie na 24. október 2024. S poukazom na priebeh napadnutého konania uvádza, že vo veci bol termín pojednávania nariadený už celkom 6-krát, pričom 2-krát došlo k jeho zrušeniu z dôvodov na strane sťažovateľky (pojednávanie nariadené na 10. máj 2023 žiadala výslovne odročiť a k odročeniu pojednávania nariadeného na 24. október 2024 došlo z dôvodu podania ústavnej sťažnosti sťažovateľky). Zároveň namietal, že sťažovateľka krátko po podaní sťažnosti predsedovi súdu podala aj ústavnú sťažnosť a nepočkala na ďalší postup mestského súdu v napadnutom konaní. Požadované finančné zadostučinenie považuje za neadekvátne a postup sťažovateľky označuje za taký, ktorý nesleduje cieľ plynulého súdneho konania, pretože pred prejednaním veci na pojednávaní nariadenom na 24. október 2024 uprednostnila podanie ústavnej sťažnosti.

III.2. Replika sťažovateľky:

6. Sťažovateľka sa na výzvu ústavného súdu z 23. októbra 2024 k stanovisku mestského súdu vyjadrila podaním doručeným ústavnému súdu 7. novembra 2024, v ktorom opätovne poukázala na opakované zrušenie nariadených pojednávanií v priebehu napadnutého konania a argumentovala tým, že nadmerná pracovná záťaž (ktorou argumentoval aj mestský súd) nie je legitímnym dôvodom a nezbavuje štát zodpovednosti za neúmerne prietahy. Poukázala na to, že súdny spor vedie po tom, ako dostala výpoveď zo zamestnania po jej upozornení na viaceré nedostatky a chyby v postupe žalovaného. Uviedla, že ak súd koná tri roky a ani po opakovaných pojednávaniach, odkladoch a organizačných presunoch nedospel k prerokovaniu veci, je dôvodná otázka, či nebola sťažovateľka vystavená nielen zbytočným prietahom, ale aj neprimeranej miere neistoty.

III.3. Prehľad procesných úkonov:

7. K priebehu napadnutého konania, ako vyplýva z obsahu na vec sa vzťahujúceho predloženého súdneho spisu, ústavný súd uvádza, že 17. septembra 2021 bola na okresnom súde podaná žaloba, ktorá bola 23. decembra 2021 doručená žalovanému na vyjadrenie a po márnom uplynutí lehoty okresný súd nariadil (11. apríla 2022) pojednávanie na 25. máj 2022 (tento termín bol však

zo zdravotných dôvodov na strane zákonnej sudkyne zrušený). Žalovaný zároveň podaním z 24. mája 2022 požiadal o poskytnutie primeranej lehoty na zmierlivé vyriešenie sporu a žiadal o odročenie pojednávania. Druhé pojednávania bolo nariadené na 12. október 2022, avšak následne došlo k jeho odročeniu na 13. január 2023 z dôvodu žiadosti žalovaného (pretože jeho štatutárny orgán a ani jeho právny zástupca sa na pojednávania nemohli dostaviť z dôvodu práceneschopnosti, resp. pre kontakt s osobou nakazenou ochorením COVID-19). Súčasnému zákonnému sudcovi bola vec pridelená 23. decembra 2022. Po zrušení termínu nariadeného na 13. január 2023 okresný súd nariadil (21. februára 2023) nový termín pojednávania na 20. marec 2023 (k jeho zrušeniu došlo z dôvodu zmeny štatutárneho zástupcu žalovaného, ktorý nemal dostatočný čas na zabezpečenie nového právneho zastupovania, resp. na mimosúdne urovnanie sporu). V poradí piaty termín pojednávania bol okresným súdom (27. marca 2023) nariadený na 10. máj 2023 (odročené bolo na žiadosť sťažovateľky z dôvodu kolízie termínov pojednávania právneho zástupcu). Následne (7. augusta 2024) mestský súd nariadil nový termín pojednávania na 24. október 2024 (ktorý zrušil z dôvodu podania ústavnej sťažnosti sťažovateľkou).

IV.

Posúdenie dôvodnosti ústavnej sťažnosti

8. Ústavný súd v tejto veci upustil od ústneho pojednávania, pretože na základe obsahu ústavnej sťažnosti, mestským súdom predloženého súdneho spisu a vyjadrení účastníkov konania je zrejmé, že od ústneho pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci [§ 58 ods. 3 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“)].

9. Podstata argumentácie sťažovateľky v súvislosti s namietaným porušením základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom mestského (resp. predtým okresného) súdu v napadnutom konaní je založená na tvrdení o jeho nečinnosti, ako aj neefektívnom postupe.

10. S účinnosťou od 1. júna 2023 nastali viaceré zmeny v organizácii všeobecných súdov, ich príslušnosti a obvodov (tzv. nová súdna mapa). Podľa § 18n ods. 2 písm. d) zákona č. 371/2004 Z. z. o sídlach a obvodoch súdov Slovenskej republiky a o zmene zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov v znení neskorších predpisov od 1. júna 2023 prechádza výkon súdnictva v ostatných veciach z Okresného súdu Bratislava III na Mestský súd Bratislava IV.

11. Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia štátneho orgánu. Samotným prerokovaním veci na súde alebo inom štátnom orgáne sa právna neistota neodstráni. K vytvoreniu želateľného stavu, t. j. stavu právnej istoty, dochádza až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iného štátneho orgánu (I. ÚS 519/2023).

12. Základnou povinnosťou súdu a sudcu je zabezpečiť taký procesný postup v súdnom konaní, ktorý čo najskôr odstráni stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa účastník obrátil na súd so žiadosťou o jeho rozhodnutie. Povinnosť súdu a sudcu konať bez prietahov podľa právnej úpravy účinnej od 1. júla 2016 je *expressis verbis* zakotvená ako základný princíp civilného

sporového konania v čl. 17 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), podľa ktorého súd postupuje v konaní tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, predchádza zbytočným priet'ahom, koná hospodárne a bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán sporu a iných osôb.

13. Úlohou ústavného súdu bolo v danom prípade posúdiť, či v napadnutom konaní došlo k vzniku priet'ahov, či ich vznik bol spôsobený primárne postupom mestského (resp. pôvodne okresného) súdu alebo na ich vznik mal vplyv aj postup sťažovateľky, ako aj to, aký vplyv na priebeh napadnutého konania mala samotná povaha prejednávanej veci.

14. Pokiaľ ide o posúdenie kritéria právna a skutková zložitost' veci, ústavný súd konštatuje, že spory, ktorých predmetom je rozhodovanie o žalobách o určenie neplatnosti skončenia pracovného pomeru a o náhradu mzdy voči zamestnávateľovi (pracovnoprávne spory), tvoria súčasť bežnej sporovej agendy všeobecných súdov, pričom o takýto prípad ide aj v predmetnej veci. Ústavný súd teda v rámci posudzovania tohto kritéria poznamenáva, že napadnuté konanie z hľadiska svojho charakteru nie je možné automaticky posúdiť ako zásadne zložitú, čomu napovedá aj to, že metodika všeobecných súdov na postup v týchto veciach je dostatočne jasná a je podopretá aj stabilizovanou judikatúrou. Samozrejme, každý spor je jedinečný, a preto ani v tomto prípade nie je možné na druhej strane úplne vylúčiť istú mieru (primárne) skutkovej náročnosti. Avšak s poukazom na absenciu vykonania akéhokoľvek pojednávania v danej veci ústavný súd uzatvára, že aj prípadná väčšia zložitost' sporu tak už v danej fáze konania nemôže byť ospravedlňujúcim dôvodom nečinnosti súdu.

15. V rámci posudzovania ďalšieho kritéria, a to správania sťažovateľky, ústavný súd na základe obsahu predloženého spisového materiálu dospel k záveru, že sťažovateľke je možné primárne vytknúť „načasovanie“ podania ústavnej sťažnosti tesne pred termínom nariadeného pojednávania na 24. október 2024 (v dôsledku čoho došlo mestským súdom k jeho zrušeniu), ako aj to, že jedenkrát došlo k odročeniu pojednávania (nariadeného 27. marca 2023 na 10. máj 2023) z dôvodu neakceptovania sťažovateľky, aby bol substitučne zastúpený jej advokát na tomto pojednávaní (na tomto mieste však ústavný súd zároveň musí zdôrazniť, že pojednávanie, v dôsledku kolízie s ktorým právny zástupca sťažovateľky požiadal okresný súd o odročenie tohto pojednávania, bolo nariadené skôr, a to ešte 14. februára 2023). Ani uvedené však samo osebe nie je spôsobilé zbaviť (mestský aj okresný) súd zodpovednosti za vznik priet'ahov v napadnutom konaní.

16. Tretím hodnotiacim kritériom je postup mestského (resp. pôvodne okresného) súdu. K tomu je potrebné v prvom rade uviesť, že už samotnú skutočnosť absencie prejednaní veci pred súdom (v dôsledku nevykonania ani jedného pojednávania počas trojročného trvania napadnutého konania) je možné bezpochyby považovať za stav nezlučiteľný s obsahom práva na konanie bez zbytočných priet'ahov. Opakované nariad'ovania pojednávania, avšak s ich následným rušením (odročovaním), totiž nie je možné považovať za činnosť, resp. za efektívnu činnosť súdu.

17. V postupe ako pôvodne okresného súdu, tak aj v súčasnosti mestského súdu v napadnutom konaní ústavný súd po zhodnotení jeho priebehu identifikoval jednak jeho úplnú nečinnosť, no zároveň aj jeho neefektívny postup. V tomto ohľade opätovne poukazuje na to, že z celkovo 6 nariadených termínov pojednávania súd neuskutočnil ani jeden.

18. S poukazom na tvrdenia mestského súdu týkajúce sa značného nápadu vecí, množstva nevybavenej agendy a komplikácií v súvislosti s implementáciou tzv. novej súdnej mapy však ústavný súd opakovane dáva do pozornosti, že od účastníkov konania obracajúcich sa na všeobecné sudy s dôverou, že bude v ich veci spravodlivo a včas rozhodnuté, nie je možné spravodlivo požadovať, aby „strpeli“ nedostatky na strane všeobecného súdu spôsobené zlou organizáciou práce či v dôsledku nedostatočného personálneho obsadenia súdov. Po zhodnotení všetkých okolností prípadu preto ústavný súd dospel v danej veci k jednoznačnému záveru, že napadnuté konanie trpí priet'ahmi. Priet'ahy idú primárne na vrub postupu mestského (pôvodne okresného) súdu, a to v dôsledku jeho nečinnosti, ako aj neefektívnej činnosti. V napadnutom konaní nepostupovali v intenciách čo najrýchlejšieho a efektívneho prerokovania a ukončenia sporu. Ústavný súd opakovane zdôrazňuje, že samotnú skutočnosť nevykonania jediného pojednávania v priebehu približne 3 rokov od podania žaloby (a v nadväznosti na to aj absenciu meritórneho rozhodnutia čo i len prvoinštančného súdu) je možné bezpochyby považovať za stav nezlučiteľný s obsahom práva na konanie bez zbytočných priet'ahov.

19. Vzhľadom na uvedené preto ústavný súd dospel k záveru, že postupom okresného súdu a následne aj mestského súdu v napadnutom konaní bolo porušené základné právo s'ťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a jej právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (bod 1 výroku nálezu).

V.

Prikázanie vo veci konať a primerané finančné zadosťučinenie

20. V súlade s čl. 127 ods. 2 ústavy v spojení s § 133 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde ak ústavný súd ústavnej s'ťažnosti vyhovie, môže prikázať, aby ten, kto porušil základné práva a slobody s'ťažovateľa svojou nečinnosťou, vo veci konal. Vzhľadom na skutočnosť, že ústavný súd rozhodol o porušení základného práva s'ťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ako aj jej práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom mestského súdu (pôvodne okresného súdu) v napadnutom konaní, mestskému súdu prikázal, aby vo veci konal bez zbytočných priet'ahov a odstránil tak stav právnej neistoty, v ktorej sa s'ťažovateľka nachádza (bod 2 výroku nálezu).

21. Keďže ústavný súd rozhodol, že základné právo s'ťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a jej právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru bolo porušené, zaoberal sa aj žiadosťou s'ťažovateľky o priznanie primeraného finančného zadosťučinenia. S'ťažovateľka požadovala priznanie zadosťučinenia vo výške 10 000 eur, čo odôvodňovala poukazom na nečinnosť súdu (mestského a pred ním aj okresného), ako aj jeho neefektívnu činnosť, v dôsledku ktorej nedošlo k vykonaniu ani jedného pojednávania vo veci. Tiež poukázala na predmet konania a jeho dôležitosť pre s'ťažovateľku.

22. Cieľom finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného základného práva v prípadoch, v ktorých sa zistilo, že k porušeniu došlo spôsobom, ktorý vyžaduje nielen vyslovenie porušenia, prípadne prikaz na ďalšie konanie bez pokračujúceho porušovania základného práva (III. ÚS 103/2018). Podľa názoru ústavného súdu v tomto prípade prichádza do úvahy priznanie finančného zadosťučinenia, pričom pri jeho určení ústavný súd vychádza zo zásad spravodlivosti

aplikovaných Európskym súdom pre ľudské práva, ktorý spravodlivé finančné zadostučinenie podľa čl. 41 dohovoru priznáva so zreteľom na konkrétne okolnosti prípadu.

23. Pri ustálení sumy finančného zadostučinenia ústavný súd prihliadal na tieto základné okolnosti. Prvou je zohľadnenie celkovej doterajšej dĺžky napadnutého konania (toho času v trvaní v zásade 3 rokov), pričom pri jej posudzovaní zohľadnil najmä to, že v jeho priebehu nedošlo k vykonaniu ani jedného pojednávania. Na druhej strane zohľadnil, že sťažovateľka (resp. jej právny zástupca) už v čase podania tejto ústavnej sťažnosti mali vedomosť o nariadenom termíne pojednávania (ktorý bol následne mestským súdom zrušený z dôvodu podanej ústavnej sťažnosti). Zohľadniac uvedené, ako aj skutočnosť, že stav právnej neistoty sťažovateľky trvá, ústavný súd rozhodol o priznaní finančného zadostučinenia sťažovateľke v sume 1 500 eur (bod 3 výroku nálezu). Ústavný súd v súlade s čl. 127 ods. 3 ústavy a § 133 ods. 3 písm. e) zákona o ústavnom súde nevyhovet tej časti ústavnej sťažnosti, v ktorej sťažovateľka žiadala priznať finančné zadostučinenie nad ústavným súdom priznanú sumu (bod 5 výroku nálezu).

VI.

Trovy konania

24. Ústavný súd priznal sťažovateľke (§ 73 ods. 3 zákona o ústavnom súde) nárok na náhradu trov konania v celkovej sume 1 070,94 eur (bod 4 výroku nálezu).

25. Pri výpočte trov právneho zastúpenia sťažovateľky ústavný súd vychádzal z vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov [(ďalej len „vyhláška“); § 11 ods. 3, § 13a, § 16 ods. 3 vyhlášky]. Základná sadzba odmeny za úkon právnej služby uskutočnený v roku 2024 je 343,25 eur a hodnota režijného paušálu je 13,73 eur. Sťažovateľke vznikol nárok na náhradu trov konania za tri úkony právnej služby uskutočnené v roku 2024 (prevzatie a príprava zastúpenia, podanie ústavnej sťažnosti a replika k vyjadreniu mestského súdu). Celkovo sťažovateľke vznikol nárok na náhradu trov v sume 1 070,94 eur.

26. Priznanú náhradu trov právneho zastúpenia je mestský súd povinný uhradiť na účet právneho zástupcu sťažovateľky (§ 62 zákona o ústavnom súde v spojení s § 263 CSP) označeného v záhlaví nálezu v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 19. novembra 2024

Libor Duľa
predseda senátu